

Laps mõtleb surmale

Iga kolmas Eluliini psühholoogidelt abi otsinud inimene on enesetapumõttega koolilaps, selgus aasta läbi kestnud nõustamisprojekti kokkuvõtetest.

“Arvasin, et meie juurde tulevad noored lapsevanemad, kes järglaste käitumise või õpiraskustega kimpus. Aga tulid lapsed ise,” nentis usaldustelefoni Eluliin juhtaja Ülle Suur. Tema sõnul võis laste mured võtta kokku sõnadega “usaldusisiku puudumine”.

Tartu Ülikooli psühhiaatriakliiniku dotsendi Lembit Mehilase arvates on noorte enesetapule kaldumine nende vanemate laulva revolutsiooni järgse enesemääratlemiskriisi loomulik jätk.

“Praegu hakkavad vanemad end juba leidma, kuid laste enesetappude arv kasvab lähiaastatel tõenäoliselt veelgi,” ütles Mehilane. Talis, et tütarlastel on suurem oht enesetapule kalduda, sest nad on poistest kinnisemad: “Nii lähevad tüdrukud iseseisvasse ellu sageli alaväärsena ja müüvad end odavalt.”

Pealinna kaheteistkümnes koolis õpetajatele enesetappudest rääkinud Ülle Suure sõnul leidub veel pedagooge, kes ei ole nõus tunnistama, et laps võib tahta end ära tappa. “Ometi peaksid õpetajad olema need, kes esimesena lapsega toimuvat märkavad ja teda abistavad,” nentis Suur. Tema arvates on Eesti õpetajad küll tugevad oma aines ja klassijuhtimises, kuid depressioonis last nad aidata ei oska.

**lk 10, Helen Eelrand,
Agne Narusk**